

A black and white photograph of a woman from the back, showing her shoulder, arm, and hand. She is wearing a dark, strapless dress. Her right arm is extended outwards, and her hand is open. The background is a dark, solid color.

MOTÝL

IVA KUČEROVÁ

ŠIESTA NOC

IVA KUČEROVÁ

ŠIESTA NOC

Copyright © Iva Kučerová 2011

Design © Milica Doláková

Cover photo © iStockphoto

Portrait photo © Tomáš Záhumenský

Slovak edition © Vydavateľstvo Motýľ 2011

ISBN: 978-80-89482-43-6

IVA KUČEROVÁ
ŠIESTA NOC

VYDAVATEĽSTVO MOTÝĽ

AKO, KDE, KEDY, KOHO?
Aj láska si žiada jednoznačné odpovede.

„Dobří chlapi sa už minuli.“

Petra, 31

1. Ako nájsť lásku

Už dávno nemáte dvadsať. A ani dvadsaťpäť. Vaše kamarátky sú skoro všetky vydaté. Najlepšia priateľka je čerstvou mamou a pri každom stretnutí vás obšťastňuje príbehmi o krásach manželstva a radoostiach materstva. Posledná kamoška, ktorej ste donedávna mohli kedykoľvek zavolať a absolvovať spolu s ňou single večer v meste, si už tiež našla toho svojho pána Božského, a na večery v babskej dvojke jej už veľa času neostáva. Aby toho nebolo málo, všetci známi, ktorých stretávate po dlhšom čase, majú na jazyku len jednu a tú istú otravnú otázku: *A čo manžel a deti?* Rovnako, ako ste prestali reagovať na túto otázku, prestali ste kupovať aj ženské časopisy, keďže v každom sú len samé dobré rady, ako si udržať vzťah a ako toho svojho potešiť, či už v kuchyni alebo v posteli. A vám sú takéto rady úplne nanič!

Ale frajera, priateľa, partnera, lásku, či manžela nemáte nie preto, že by ste nechceli, že by vám nikto nebol dosť dobrý, alebo preto, že žiadny privesok nepotrebuje – ale jednoducho preto, že sa ešte stále neobjavil. Aj keď vy na neho už dávno čakáte. Tak čo s tým teraz? Zblázniť sa z toho?!

Niektorí si to predstavujú ako Hurvínek válku a neustále domrzajú: *A čo si už aj ty niekoho nenájdeš?* Keby to bolo také jednoduché, tak sme už všetky krásne zamilované a šťastné, a žiadne problémy s láskou by neexistovali. Nemám muža? Nájdem si ho. Nemám dobrého muža? Pošlem ho k vode a nájdem si lepšieho!

Hm, ale naozaj to je až také ťažké? Naozaj nie je možné len tak si niekoho nájsť?

Presne toto mi totiž napadlo, keď sa mi pred časom sťažovala na absenciu muža vo svojom živote známa, pričom hneď v ďalšej vete

poznamenala, že: „Včera na pošte som stretla úžasného chalana a aj dnes ráno sa so mnou vo výťahu viezol fakt pozoruhodný kus.“

„A?“ pýtam sa.

„Čo a?“ nechápavo na mňa pozrela.

„A oslovila si ich, zoznámila sa?“ dopĺňam svoju otázku. V tom najlepšom prípade aj vypýtala telefónne číslo, alebo aspoň meno, aby si ho mohla vyhľadať na Facebooku.

Samozrejme, jej odpoveď bola – nie.

A tak sa jej možno muž, s ktorým by mohla byť šťastná, opäť prešmykol pomedzi prsty...

Asi sa vám to bude zdať pritiahnuté za vlasy, hovoriť o nejakom chlapovi z pošty či výťahu ako o životnej láske, ale: žiaden muž nemá napísané na čele *Ahoj, ja som ten pravý*. Väčšina osudových zoznámení sú poriadne náhody, mnoho šťastných vzťahov vzniklo z nenápadného, nečakaného stretnutia, mnoho mužov, ktorí sú teraz skvelými manželmi, vošlo do života svojich žien odrazu a bez prípravy. Jednoducho sa to stalo – a je z toho láska.

Jasné, možno si teraz hovoríte: a to mala ísť za ním, že: *Ahoj, nezoznámime sa?* Osloviť cudzieho chlapa, prvá, len tak, na drzovku, a navyše s možnosťou, že ten chlap o zoznámenie nebude mať záujem? Vyzerá ako vtierka, strápnik sa?!

Pred pár rokmi by som taký istý argument použila aj ja, ale pohľad okolo mňa a štatistické dáta, získané vďaka pozorovaniu okolia, to zmenili a dnes už viem, že: po prvé – čo si nespravíš (nevybavíš a aj neoslovíš), to nemáš, a po druhé – zásoby mužov sa, bohužiaľ, mňajú, a aj tí, čo na sklade zostali, sú čoraz lenivejší (a spoliehajú sa na to, že to do rúk vezme žena). Podstatné však je, že pri oslovení by nemalo ísť o nejakú prvoplánovú snahu uloviť chlapa. Skôr o to, osloviť ho, ak sa vám páči – a nechať ho urobiť všetko ostatné, ak sa budete páčiť aj vy jemu.

Znie to možno nepredstaviteľne, najmä pre generáciu žien, do ktorej patrí aj ja, a ktorá považovala prvý krok z mužskej strany

za absolútnu samozrejmosť. Ale časy sa menia, a dnes už musíme za svoje šťastie bojovať viac. Aj keď to chce poriadnu guráž. Myslela som na to aj pred pár dňami, keď na zastávke spolu so mnou čakal naozaj zaujímavý chlapík. A poviem vám, že keby som mala o pár rokov menej, t.j. nebola šťastne vydatá, tak by som sa k niečomu isto dokopala. Pretože sa, nielen u mňa, ale aj u ľudí okolo mňa, čoraz viac potvrdzuje fakt, že človek vždy najviac ľutuje nie to, čo urobil, ale práve to, čo neurobil. Na trapasoch sa neskôr totiž len zasmejete, ale ak niečo zmeškáte, bude vás to vážne štváť. A jediné, čo vám zostane, bude otázka v hlave: „Čo ak...?“

„Verili by ste, že muž, ktorý dokáže v práci ohurovať dvojhodinovými prezentáciami, sa doma zmôže len na občasné, ledva počuteľné *uhm?*“

Beáta, 27

2. Ako sa dostať chlapovi do hlavy

Mnoho mužov, či už podvedome, alebo úmyselne, nemá najmenší problém vyhlásiť: „Ach, tie ženy! Nevedia, čo vlastne chcú, a normálny chlap nemá šancu ich pochopiť.“ Ale možno by tým chlapom stačil jeden deň v ženskej koži a zistili by, že porozumieť mužom býva často oveľa ťažšie.

Neverím, že sa to už väčšine žien nestalo – chcete si s tým väčším úprimne pokecať (tým nemám na mysli útok typu „Miláčik, musíme sa pohovárať“), alebo sa ho chcete spýtať na veci, ktoré jednoducho neznesú odklad (oni by predsa tiež chceli odpoveď na otázku „Kde si mi dala tú košeľu?“ hneď). No milostivý má vždy inú, náramne dôležitú činnosť, a vaše verbálne kontaktovanie ignoruje. Nechce sa mu odpovedať, rozprávať ani počúvať. Potom nám nič iné neostáva, len zapojiť dedukciu a iné veštecké schopnosti, a lúštiť mužské signály.

Tak napríklad: Ste s chlapíkom zopár týždňov, úvodné rozhovory aj nejaké to obojstranne príjemné rande máte za sebou, a na rad prichádza ten úžasný pocit, že je to muž, o akom ste nad vínom básnili s kamoškami. Ale dotyčný chlapík nič. Jasné, že nevyžadujete žiadne záväzné vyhlásenia o jeho čestných úmysloch a láske až naveky, ale nejaké ľahké vyjadrenie zámeru by nebolo na škodu. Či je jeho záujem hlbší, alebo len taký easy & go. Veď už nie ste malá, a ak má chuť len na dezert, tak nech to povie, a vy sa rozhodnete, či si ten dezert vychutnáte s ním, alebo počkáte na niekoho, kto má záujem o kompletné menu. No to zdĺhavé, nič nehovoriace ticho, keď žena netuší, čo sa deje v mužskej hlave, je na nevydržanie. Keď chlap vysloví „netlačme na pílu, nechajme tomu voľný priebeh“, alebo inú kliše formuláciu, je nám jasné, že nemá

záujem, ale čo keď chlap nehovorí nič? Dohodne si s vami ďalšie stretko, napíše milú sms-ku bez skutočnej výpovednej hodnoty, a tak dookola, ale nič viac – ako to chápať?

K niektorým chlapom by jednoducho mali pribalovať špeciálny výkladový slovník, ušetrilo by to kopu času a námahy. Našťastie existuje aj cesta učenia sa na chybách druhých, ktorí sa už – po osobnej skúsenosti – signály čítať naučili:

1. Dohodli ste si rande a máte sa stretnúť. Vy čakáte. On mešká. A nezavolá. Tak mu zavoláte vy, hotová od strachu o jeho zdravie. No on to bez vzrušenia v hlase zdvihne – živý a zdravý. Jasný signál, že v jeho programe dňa ste asi tridsiata siedma v poradí. Ak si neviete predstaviť, že ho niekedy v budúcnosti budete čakať pri týždeň rezervovanom stole a on bude na futbalovom zápase, čo vám, samozrejme, zabudne oznámiť, tak toto prvotné znamenie berte ako veľkú stopku.

2. Chlapík na rande v externom prostredí chodí načas, bez viditeľných problémov. No pred prvou vašou návštevou u neho doma dostane hnisavý zápal priedušiek alebo akútnu hnačku. Pred druhou potenciálnou návštevou musí súrne odcestovať. Niekam, kde nie je signál. Pred treťou návštevou... to je aj tak jedno, jednoducho to znamená, že je to zlé. Aj keď vám náhodou počas tej ťažkej choroby či cesty posielala srdcervúce sms-ky, ako rád by bol teraz s vami, a ako je mu hrozne, neutekajte mu nakúpiť zásoby vitamínov a ovocia, a pripravovať uvítací transparent. Radšej sa z neho vyľiečte a zutekajte vy. Jednoducho sa vzťahu zľakol a nevie, ako vám to povedať. Chudáčik bojzlivý.

3. No nájdú sa aj chlapi, čo vedia povedať viac, než by ste čakali. Pošlú vám domov kyticu, nechajú vám odkaz na dverách, alebo v telefóne, a to napriek tomu, že ste im nedali svoju adresu ani číslo. Ak ste odchovaná na harlekýnkach, mohli by ste prehliadnuť, že romantika je to posledné, na čo myslia. Ich signál sa dá

preložiť takto – nepotrebujem zbytočné spoznávačky, poďme rovno na vec. U teba doma.

Keď s mužom chodíte zopár dlhých mesiacov a je vám spolu naozaj fajn, môžete si gratulovať. Ale – buďme k sebe úprimné: ktorá z nás chce len randiť až do dôchodku? Ak chce žena poznať svoju budúcnosť so svojím vyvoleným (a či je vôbec z jeho strany o nejakú budúcnosť záujem), musí si všímať detaily:

1. Ak pri nákupe v hypermarkete položí oddeľovač pri pokladni medzi váš a jeho nákup, dáva vám jasne najavo, že ste jeho partnerka, ale nie súčasť života. Chcete sa posunúť o krok ďalej, a najradšej by ste si už užívali výhody spoločného účtu? Možno nie ste na tej správnej adrese.

2. Tráivate spolu veľa času, obaja milujete ničnerobenie, ale na nedeľu má vždy pripravený bojový plán. Divadlo, prechádzka, múzeum, galéria... vždy vymyslí nejakú aktivitu. Nie je vám to podozrivé? Tu sa dá predpokladať jediné: trpí fixnou ideou, že každá žena túži skôr či neskôr predstaviť toho svojho rodičom na slávnostnom nedeľnom obede, a on sa realizácii tejto hororovej predstavy snaží akýmikol'vek prostriedkami vyhnúť. Ak ste s tým OK, nič sa nedeje. Ak sa však táto obrana týka nielen spoznania vašich rodičov, ale aj priateľov, či ďalších pre vás dôležitých ľudí, tak vám chce možno naznačiť, že o nadväzovanie nových vzťahov nemá záujem, keďže ani pri vašom vzťahu si nie je až taký istý jeho dlhodobosťou...

3. A čo ak sa nechce ani s niekým spoznávať, ani ísť s vami na spoločnú dovolenku? Tak to je jasné. Sám nevie, ako nazvať to, čo medzi vami je. Ak sú dvaja na dovolenke, robia si spoločné fotky, ktoré chce potom celá rodina a kamoši vidieť. No a keby vás v rodinnom albume videla už aj tetka Irenka, tak by si vás každý definitívne dával dokopy. Veď na tých fotkách vám to spolu tak sekne. Krajší párik by človek nenašiel...

**„Niekedy ma tak vytočí, že si poviem –
Potrebujem to? Nebolo by mi lepšie samej?
Potom ma to väčšinou prejde, ale aj tak...
Prečo musia byť muži takí komplikovaní?!“**

Barbora, 25

3. Ako sa z chlapa nezbláznit'

Žijete s ním v jednej domácnosti už nejaký ten rok, a máte príjemný pocit, že všetko speje k zdarnému koncu. Ten je pre mnohé ženy definovaný jednoznačne, a tak sa tešia, že majú svoju vysnenú lásku, že ich spolu čaká dlhý a spokojný život, ale...

Ilúzie sú ilúzie a chlap je prosto chlap. Nikdy ho dokonale nespoznáte, nikdy sa nemôžete úplne pripraviť na všetko, čo vás s ním čaká, a ani manželstvo vám nedá žiadnu záruku, že to s ním zvládnete bez problémov. A tie najčastejšie prichádzajú vtedy, ak si žena myslí, že manželstvo prispeje ku korekcii mužových nedostatkov a že pod ťarchou manželského chomúta z neho bude presne taký manžel, akého si ona predstavuje.

Veľký omyl.

Potom sa internetové fóra, na ktorých si ženy vymieňajú rady a skúsenosti, plnia intenzívnymi prosbami o pomoc a zúfalými nárekmi. Len jedna ukážka za všetky: *Dovolíte svojmu mužovi pánske jazdy?* pýtala sa jedna účastníčka internetovej diskusie, ktorá nechápala, prečo sa chce jej manžel stretávať s kamarátmi aj po svadbe. Ale ktorý chlap si občas nezájde na pivo s kamošmi či kolegami? Preto nejde ani tak o otázku, či *áno*, alebo *nie* – ale *ako*.

Ak sa vráti domov v čase, keď ste ešte hore, je to OK. Vie, že vy s ním budete v dobrom i zlom a on sa nepotrebuje zbavovať opi-ce na gauči u kamaráta.

Ak u vás nastáva táto klasická scéna – muž si vyzuje topánky už pred dverami a potichu, nenápadne, premenený na bezváhuvú hmotu sa snaží dostať do postele, vtedy žena prudko rozsvieti nočnú lampu, svetlom muža omráči a jej blčiace oči spustia: „Kde si, dopekla, bol?!!“, možno je načase niečo s tým robiť. Lebo váš drahý začína mať z vás strach. A to je zlé, dosť zlé (pozri výkladový

slovník – semetrika). Nedávno sa síce jeden známy spevák vyjadril, že mu jeho manželstvo vydržalo dvadsať rokov preto, lebo sa manželky bojí, no ale – vtip ešte hádam rooznáme.

A nakoniec tretia možnosť: Ak chodí domov ráno... lebo, ehm, vybil sa mu mobil, niečo popil, a tak nemohol šoférovať, žiadny taxík nebol voľný, nejako ho to zmohlo priamo na mieste, ehm... Čo dodať? Ak mal takéto zvyky pred svadbou, po svadbe sa ich zbaví len ťažko. A len ak bude sám chcieť.

Ďalšia vec, s ktorou treba počítať, je, že aj pokojný chlap sa môže zmeniť na neriadenú strelu. Ak by váš mucko najradšej vybral poštu zo schránky dynamitom a dvere otvára kopačkou, pravdepodobne bolo veľmi silno zasiahnuté jeho mužské ego. Žena je vraj krehká kvetinka, ale tomu radšej neverte, mužské ego je totiž omnoho zraniteľnejšie. V prípade, že sa vášho muža niečo dotklo, niekto ho urazil, siahol na nejakú jeho pýchu, alebo iným zničujúcim spôsobom zaútočil na jeho mužnosť, treba konať veľmi opatrne. Rozoznávame tri základné kategórie: stav ohrozenia – akčne prepína TV kanály alebo ťuká do klávesnice. Ak by ste s ním v tomto stave začali niečo riešiť, z malej slovnej prestrelky by mohla byť veľká vojna. Stav nasadenia – nepokojne chodí po byte a mädlí si ruky. Nezačnite v tomto stave hovoriť o láske, on potrebuje akciu – navrtať dieru alebo si vybaviť staré účty so susedom. Radšej sa mu vyhnite. Stav osvietenia – už pol hodiny je zatvorený na záchode, V tejto intímnej chvíľke rozjímania ho radšej nerušte. A hlavne mu tam nevyklopkávajúte.

Občas, keď z chlapa neviete vydolovať ani slovo, musí sa komunikácia presunúť z roviny verbálnej do roviny znakovkej. Ak však znakovú reč neovládajte, môže nastať problém. V tom prípade platí jednoduché: nechajte to tak. Občas naozaj pomáha nechať veci plynúť a nerýpať sa v každej maličkosti. Možno sa mu naozaj len niečo nechce, je unavený, alebo si potrebuje v pokoji prebrať niečo v hlave. A ak len ticho sedí a na otázku *Čo ti je?* podráždene

odvrkne (áno, robia to aj muži), netreba robiť už vôbec nič. Je jasné, že mu parkovacie miesto vyfúkla žena, na ceste ho predbehol pubertiak v rýchlom športiaci, a v práci o generáciu mladší kolega. Neriešte, a potešte ho radšej nenápadnou poznámkou, ako milujete skúsených a sebavedomých mužov. A ich prvé sexi šediny.

„Všeci stále rozprávajú, aké ťažké je nájsť skutočnú lásku. Ale keď ju už majú, považujú ju za samozrejmu.“

Andrea, 28

4. Ako byť s chlapom šťastná

Je to stále to isté dookola. Sťažujeme sa na mužov, že sa to s nimi nedá vydržať. Nejakého nešťastníka si ulapíme a potom mu vyčítame, že sa nám dosť nevenuje, alebo sa nám venuje až tak, že sa nemôžeme nadýchnuť. Že sa nevie vcítiť do našich pocitov, že nám nie je dostatočnou emocionálnou oporou, že nám nerozumie a nič nechápe. To sú tie sofistikovanejšie sťažnosti (podľa teórie – na každom mužovi sa predsa musí niečo nájsť!). Okrem nich sú tu problémy úplne primitívneho charakteru – vadí nám, že si po sebe neopláchne vaňu, že všade kladie fľašu s pivom a necháva lepkavé kruhy na nábytku, že pri jedle mľaská a pri sexe príliš fučí, že si mení trenky už len dvakrát za týždeň, že svokrinu návštevu začína so slovami „Mamička, tak zase o mesiac staršia?“, že jeho jediná manuálna činnosť v domácnosti je ťukanie do TV ovládača a otváranie chladničky, že nám nikdy nedonesie kvety, a keď donesie, tak o týždeň zvädnú, že hreší pred deťmi – alebo, čo je ešte horšie, je on sám jedno veľké decko. Vytáča nás, že sám od seba nevie nič urobiť, všetko mu treba prikazovať a ukazovať. Sme na nervy z toho, že má úplne posunuté vnímanie času, a keď nám povie „Miláčik, o minútku som doma“, príde o polnoci. Sme na prášky z toho, že je múdry ako rádio, filozofuje o témach ako politika, medzinárodné vzťahy a zloženie piva, ktoré sú pre praktický život, samozrejme, úplne zbytočné, ale keď ho vyšikujeme do obchodu, tak nevie doniesť ani len správny druh prášku do pečiva. Jedujeme sa, že je výrobne nekomplexný, čo znamená, že keď vie opraviť záchod, tak nevie diskutovať o zmysle života, a keď má umeleckú dušu plnú nevypovedaných emócií, doláme si ruku ešte aj pri výmene žiarovky. Vadí nám, keď frfle, mlčí, flirtuje so susedou, vykrikuje pri futbale, keď sa do roboty navoňavkuje ako vyžitý

gigolo a doma vyťahne storočné tepláky, ktorých vyťahané kolenná kráčajú meter pred ním. Vadí nám... Keď sa na to takto neza-interesovane pozrieme, vyzerá to tak, akoby nám vadilo takmer všetko. Niekedy nám možno vadí už aj to, že vôbec je. A tak sa dá veľmi ľahko nadobudnúť pocit, že niektoré ženy sú s mužom hádam len preto, aby mu mohli vykrikovať, aké hrozné je s ním žiť.

Ale také strašné to predsa byť nemôže. Keď je žena stále s mužom, niečo tam byť musí. A niečo tam byť muselo aj vtedy, keď sa do neho zamilovala. Keď si ho vybrala spomedzi všetkých ostatných. Keď sa za toho muža vydávala a keď mu hovorila, že je ten jediný a najlepší na svete.

Kde to všetko je? Nemohlo sa to predsa len tak stratiť. Veď muž je stále ten istý. Čo tak si znova spomenúť, čo na ňom bolo také zbožňovaniashodné a pod nánosom každodenných stereotypných, hádky vyvolávajúcich starostí objaviť to, čo kedysi vyvolávalo príjemné chvenie v žalúdku? Je jasné, že to nebude úplne rovnaké ako na začiatku, pretože nikomu sa nechce celý život niečo preukazovať a dokazovať – lebo, priznajme si, žena niekedy potrebuje toľko dôkazov lásky, koľko by nezobieral ani Columbo a Horatio Caine dokopy – a tiež si priznajme, že muži dokážu vyvinúť maximálnu rýchlosť, ak chcú dobehnúť prví do cieľa, ale pri vytrvalostnom behu je to s ich kondíciou horšie. No napriek všetkým hendikepom pohlavia a iným povahovým nedostatkom sa vždy dá niečo robiť. Možno sa niekedy stačí pozrieť na toho svojho, a vidieť v ňom toho istého Mareka či Petra ako kedysi. A možno tiež postačí namiesto tých nekonečných ženských kázní obyčajná veta: „Niekedy mi fakt lezieš na nervy, ale aj tak ťa stále milujem.“